

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ศึกษาระดับความรู้ ทักษะ และแนวทางพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี สรุปผลการวิจัย ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ และทัศนคติของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ และทัศนคติของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยตามลักษณะทางประชากรที่ต่างกัน
3. เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

5.2 สรุปผลการวิจัย

5.2.1 ข้อมูลลักษณะทางประชากร

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 58.13 เป็นเพศชาย เพียงจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 41.87

อายุ ส่วนใหญ่ต่ำกว่า 35 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 34.26 รองลงมาอยู่ระหว่าง 36 - 45 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 อยู่ระหว่าง 46 - 55 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 23.18 และน้อยที่สุด คือ อายุมากกว่า 55 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76

ระดับการศึกษาสูงสุด ส่วนใหญ่ระดับปริญญาโท จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 69.55 รองลงมาระดับปริญญาเอก จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 25.95 และน้อยที่สุด คือ ปริญญาตรี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50

สถานภาพ ส่วนใหญ่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 46.37 รองลงมาเป็นอาจารย์ประจำตามสัญญา จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 35.64 และน้อยที่สุด คือ ข้าราชการ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 17.99

ตำแหน่งทางวิชาการ ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 76.47 รองลงมาเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 15.57 และน้อยที่สุด คือ รองศาสตราจารย์ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.96

สังกัด ส่วนใหญ่สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 20.42 รองลงมาสังกัดวิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 18.34 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 15.22 คณะครุศาสตร์ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 14.88 คณะนิติศาสตร์ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 14.19 คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.69 และน้อยที่สุด คือ คณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.27

จำนวนปีที่สอนในสถาบันอุดมศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระหว่าง 3 - 5 ปี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 43.94 มากกว่า 8 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 22.49 ระหว่าง 6 - 8 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 20.42 และน้อยที่สุด คือ น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 13.15

ประสบการณ์ด้านการวิจัยหลังจากจบการศึกษาสูงสุด ส่วนใหญ่ 1 - 5 เรื่อง จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 44.64 รองลงมา 6 - 10 เรื่อง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 28.03 มากกว่า 10 เรื่อง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 14.19 และน้อยที่สุด คือ ไม่มีผลงานวิจัย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 13.15

รายได้ต่อเดือน ส่วนใหญ่ 25,000 - 30,000 บาท จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 40.14 รองลงมา 30,001 - 35,000 บาท จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 32.87 ต่ำกว่า 25,000 บาท จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 15.92 และน้อยที่สุด คือ มากกว่า 35,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 11.07

5.2.2 ระดับความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมีระดับความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยจากแบบทดสอบ จำนวน 20 ข้อ มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางได้คะแนนระหว่าง 11-15 คะแนน มากที่สุด จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 52.94 รองลงมาระดับต่ำได้คะแนนตั้งแต่ 10 คะแนนลงไป จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 35.29 และมีความรู้ระดับสูง 16-20 คะแนน เพียงจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยตอบถูกมากที่สุด ร้อยละ 64.01 คะแนนเฉลี่ย 12.80 คะแนน

รองลงมาด้านองค์ประกอบพื้นฐานของระบบคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 57.25 คะแนนเฉลี่ย 11.45 คะแนน และด้านระบบโทรคมนาคมตอบถูกน้อยสุด ร้อยละ 52.13 คะแนนเฉลี่ย 10.43 คะแนน เมื่อพิจารณาตามรายการ พบว่า รายการที่บุคลากรตอบถูกมากที่สุด คือ สารสนเทศการวิจัยในการวิจัยคือข้อใด จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 72.66 คะแนนเฉลี่ย 14.53 คะแนน รองลงมากระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยมีอะไรบ้าง จำนวน 205 คน คิดเป็น ร้อยละ 70.93 คะแนนเฉลี่ย 14.19 คะแนน และน้อยสุด คือ ความจุของ Hard disk ในปัจจุบันมีหน่วยวัดเป็นอะไร จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 46.71 คะแนนเฉลี่ย 9.34 คะแนน

5.2.3 ระดับทัศนคติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมีระดับทัศนคติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความสะดวกในการใช้งานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 รองลงมาด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 และด้านเครื่องมือและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ถ้ามีการเปิดการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย ท่านยินดีที่จะเข้าร่วม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 รองลงมา คือ ท่านคิดว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีประโยชน์ต่อการวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81 และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านคิดว่าเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้งานมีความทันสมัยและประมวลผลได้รวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90

5.2.4 เปรียบเทียบระดับความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำแนกตามลักษณะทางประชากร

ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำแนกตามลักษณะทางประชากร จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า

บุคลากรที่เพศต่างกันมีระดับความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านระบบโทรคมนาคมที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บุคลากรที่อายุต่างกันมีระดับความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านระบบโทรคมนาคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบรายคู่ ปรากฏว่า

- ด้านองค์ประกอบพื้นฐานของระบบคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีอายุน้อยกว่า 35 ปี กับ 36-45 ปี, น้อยกว่า 35 ปี กับ 46-55 ปี และอายุน้อยกว่า 35 ปี กับ มากกว่า 55 ปี

- ด้านการจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีอายุน้อยกว่า 35 ปี กับ 46-55 ปี

- ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีอายุน้อยกว่า 35 ปี กับ 36-45 ปี, น้อยกว่า 35 ปี กับ 46-55 ปี และอายุน้อยกว่า 35 ปี กับมากกว่า 55 ปี

โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีอายุน้อยกว่า 35 ปี กับ 46-55 ปี และน้อยกว่า 35 ปี กับมากกว่า 55 ปี

บุคลากรที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกันมีระดับความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและด้านระบบโทรคมนาคมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านองค์ประกอบพื้นฐานของระบบคอมพิวเตอร์และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการทดสอบรายคู่ ปรากฏว่า

- ด้านการจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีระดับการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีกับปริญญาเอก และปริญญาโทกับปริญญาเอก

- ด้านระบบโทรคมนาคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีระดับการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโทกับปริญญาเอก

โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีระดับการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีกับปริญญาเอก และปริญญาโทกับปริญญาเอก

บุคลากรที่มีสถานภาพต่างกันมีระดับความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบรายคู่ ปรากฏว่า

- ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีสถานภาพข้าราชการกับบุคลากรประจำตามสัญญา และพนักงานมหาวิทยาลัยกับบุคลากรประจำตามสัญญา

บุคลากรที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกันมีระดับความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านระบบโทรคมนาคมและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านองค์ประกอบพื้นฐานของระบบคอมพิวเตอร์และด้านการจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบรายคู่ ปรากฏว่า

- ด้านองค์ประกอบพื้นฐานของระบบคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีตำแหน่งทางวิชาการอาจารย์กับรองศาสตราจารย์

- ด้านการจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีตำแหน่งทางวิชาการอาจารย์กับผู้ช่วยศาสตราจารย์

บุคลากรที่มีสังกัดต่างกันมีระดับความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านระบบโทรคมนาคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการทดสอบรายคู่ ปรากฏว่า

- ด้านองค์ประกอบพื้นฐานของระบบคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่สังกัดคณะครุศาสตร์กับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, ครุศาสตร์กับวิทยาการจัดการ, ครุศาสตร์กับมนุษยศาสตร์ฯ, ครุศาสตร์กับพยาบาลศาสตร์, มนุษยศาสตร์ฯกับนิติศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ฯกับวิทยาลัยนานาชาติฯ

- ด้านการจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีสังกัดคณะครุศาสตร์กับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, ครุศาสตร์กับพยาบาลศาสตร์, วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับมนุษยศาสตร์ฯ และพยาบาลศาสตร์กับนิติศาสตร์

- ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 7 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีสังกัดคณะครุศาสตร์กับวิทยาการจัดการ, วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับวิทยาการจัดการ, วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับมนุษยศาสตร์ฯ, วิทยาการจัดการกับพยาบาลศาสตร์,

วิทยาการจัดการกับนิติศาสตร์, วิทยาการจัดการกับวิทยาลัยนานาชาติฯ และมนุษยศาสตร์ฯ กับนิติศาสตร์

โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีสังกัดคณะครุศาสตร์กับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, ครุศาสตร์กับพยาบาลศาสตร์, วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับมนุษยศาสตร์ฯ และมนุษยศาสตร์ฯ กับพยาบาลศาสตร์

บุคลากรที่มีจำนวนปีที่สอนในสถาบันอุดมศึกษาต่างกันมีระดับความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบรายคู่ ปรากฏว่า

- ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีจำนวนปีที่สอนน้อยกว่า 3 ปีกับ 6 – 8 ปี, 3 – 5 ปี กับ 6 – 8 ปี และ 3 – 5 ปี กับ มากกว่า 8 ปี

บุคลากรที่มีประสบการณ์ด้านการวิจัยต่างกันมีระดับความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและด้านระบบโทรคมนาคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านองค์ประกอบพื้นฐานของระบบคอมพิวเตอร์และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบรายคู่ ปรากฏว่า

- ด้านองค์ประกอบพื้นฐานของระบบคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีประสบการณ์ด้าน ไม่มีผลงานวิจัยกับมากกว่า 10 เรื่อง และ 6 – 10 เรื่องกับ มากกว่า 10 เรื่อง

- ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีประสบการณ์ด้านการวิจัยไม่มีผลงานวิจัยกับ 6 – 10 เรื่อง, ไม่มีผลงานวิจัยกับ มากกว่า 10 เรื่อง และ 1 – 5 เรื่อง กับ 6 – 10 เรื่อง

บุคลากรที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีระดับความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านองค์ประกอบพื้นฐานของระบบคอมพิวเตอร์และด้านระบบโทรคมนาคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบรายคู่ ปรากฏว่า

- ด้านการจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 25,000 บาทกับ 25,000 – 30,000 บาท, ต่ำกว่า 25,000 บาท กับ 30,001 – 35,000 บาท และต่ำกว่า 25,000 บาทกับมากกว่า 35,000 บาท

- ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีรายได้ต่อเดือน 25,000 – 30,000 บาทกับ 30,001 – 35,000 บาท

สรุปผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยสรุป พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และสังกัด ส่วนในการเปรียบเทียบตามสถานภาพ ตำแหน่งทางวิชาการ จำนวนปีที่สอนในสถาบันอุดมศึกษา ประสบการณ์ด้านการวิจัย และรายได้ต่อเดือนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2.5 เปรียบเทียบระดับทัศนคติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำแนกตามลักษณะทางประชากร

ผลการเปรียบเทียบระดับทัศนคติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำแนกตามลักษณะทางประชากร จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า

บุคลากรที่มีเพศต่างกันมีระดับทัศนคติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความสะดวกในการใช้งานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านประโยชน์ที่ได้รับและด้านเครื่องมืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บุคลากรที่มีอายุต่างกันมีระดับทัศนคติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับทัศนคติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บุคลากรที่มีสถานภาพต่างกันมีระดับทัศนคติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านประโยชน์ที่ได้รับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบรายคู่ ปรากฏว่า

- ด้านประโยชน์ที่ได้รับ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีสถานภาพพนักงานมหาวิทยาลัยกับบุคลากรประจำตามสัญญา

บุคลากรที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกันมีระดับทัศนคติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับและด้านความสะดวกในการใช้งานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านเครื่องมืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการทดสอบรายคู่ ปรากฏว่า

- ด้านประโยชน์ที่ได้รับ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีตำแหน่งทางวิชาการอาจารย์กับผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์กับรองศาสตราจารย์

- ด้านความสะดวกในการใช้งาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีตำแหน่งทางวิชาการผู้ช่วยศาสตราจารย์กับรองศาสตราจารย์

โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีตำแหน่งทางวิชาการอาจารย์กับผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์กับรองศาสตราจารย์

บุคลากรที่มีสังกัดต่างกันมีระดับทัศนคติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบรายคู่ ปรากฏว่า

- ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีสังกัดคณะมนุษยศาสตร์ฯ กับนิติศาสตร์, พยาบาลศาสตร์กับนิติศาสตร์ และนิติศาสตร์กับวิทยาลัยนานาชาติฯ

- ด้านเครื่องมืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีสังกัดคณะครุศาสตร์กับนิติศาสตร์, วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับวิทยาลัยนานาชาติฯ, มนุษยศาสตร์ฯ กับ วิทยาลัยนานาชาติฯ และนิติศาสตร์กับวิทยาลัยนานาชาติฯ

- ด้านความสะดวกในการใช้งาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 10 คู่ ได้แก่ บุคลากรที่มีสังกัดคณะครุศาสตร์กับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, ครุศาสตร์กับวิทยาการจัดการ, ครุศาสตร์กับพยาบาลศาสตร์, ครุศาสตร์กับนิติศาสตร์, วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับวิทยาลัยนานาชาติฯ, วิทยาการจัดการกับวิทยาลัยนานาชาติฯ, มนุษยศาสตร์ฯกับพยาบาลศาสตร์, มนุษยศาสตร์ฯกับนิติศาสตร์, พยาบาลศาสตร์กับวิทยาลัยนานาชาติฯ และนิติศาสตร์กับวิทยาลัยนานาชาติฯ

โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5 คู่ ได้แก่ บทความที่มีสังกัดคณะครุศาสตร์กับนิติศาสตร์, วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับวิทยาลัยนานาชาติ, วิทยาการจัดการกับวิทยาลัยนานาชาติ, มนุษยศาสตร์กับนิติศาสตร์ และนิติศาสตร์กับวิทยาลัยนานาชาติ

บทความที่มีจำนวนปีที่สอนในสถาบันอุดมศึกษาต่างกันมีระดับทัศนคติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบรายคู่ ปรากฏว่า

- ด้านประโยชน์ที่ได้รับ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 คู่ ได้แก่ บทความที่มีจำนวนปีที่สอนในสถาบันอุดมศึกษา 3-5 ปี กับ 6-8 ปี
- ด้านเครื่องมืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 คู่ ได้แก่ บทความที่มีจำนวนปีที่สอนในสถาบันอุดมศึกษาน้อยกว่า 3 ปี กับ 3-5 ปี
- ด้านความสะดวกในการใช้งาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3 คู่ ได้แก่ บทความที่มีจำนวนปีที่สอนในสถาบันอุดมศึกษาน้อยกว่า 3 ปี กับ 3-5 ปี, 3-5 ปี กับ 6-8 ปี และ 3-5 ปี กับมากกว่า 8 ปี

โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 คู่ ได้แก่ บทความที่มีจำนวนปีที่สอนในสถาบันอุดมศึกษา 3-5 ปี กับมากกว่า 8 ปี

บทความที่มีประสบการณ์ด้านการวิจัยต่างกันมีระดับทัศนคติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทความที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีระดับทัศนคติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลการเปรียบเทียบระดับทัศนคติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยของบทความมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยสรุป พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบตามเพศ ตำแหน่งทางวิชาการ สังกัด และจำนวนปีที่สอนในสถาบันอุดมศึกษา ส่วนในการเปรียบเทียบตามอายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพ ประสบการณ์ด้านการวิจัย และรายได้ต่อเดือนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2.6 แนวทางพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

แนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยแบ่งแนวทางการพัฒนาออกเป็นช่วงเวลาได้ 3 ระยะ ได้แก่ 1) ระยะต้นทาง คือ การพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย 2) ระยะกลาง ทาง คือ ติดตามสนับสนุนการดำเนินการวิจัย หลังจากได้รับอนุมัติทุนอุดหนุนการวิจัย และ 3) ระยะปลายทาง คือ การเผยแพร่ผลการวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งนี้ในการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีประเด็นที่ต้องวางแผนพัฒนาโดยพิจารณาประเด็นใหญ่ 3 ประเด็น คือ

1. แผนพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยในหน่วยงาน

1.1 แผนพัฒนาศักยภาพบุคลากร

1.1.1 แผนพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านความรู้ และทักษะเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย ประกอบด้วย

- การใช้เครื่องมืออุปกรณ์เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ
- โปรแกรมสำเร็จรูปที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
- สื่อสังคมออนไลน์ โดยเฉพาะที่สถาบันวิจัยและพัฒนาเปิดบริการ

1.1.2 แผนพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านทัศนคติเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย ประกอบด้วย

- สร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
- สร้างคุณธรรมจริยธรรมสำหรับการค้นคว้า และการเผยแพร่งานวิจัยผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ

1.2 เทคนิควิธีการพัฒนาศักยภาพบุคลากร

1.2.1 การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ พร้อมทดลองการใช้งานจริง เพื่อให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมและได้ฝึกทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความชำนาญและสามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย โดยสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยอย่างถูกต้อง

1.2.2 จัดเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างกันของบุคลากร

1.2.3 สร้างระบบเครือข่ายที่เหมาะสมกับโครงการวิจัยของมหาวิทยาลัย

1.2.4 จัดทำคู่มือประกอบการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยของมหาวิทยาลัย

1.2.5 จัดกิจกรรมหนุนเสริมแรงจูงใจ เช่น

- ต้นแบบและยกย่องผ่านสื่อต่างๆ ของมหาวิทยาลัย
- การให้รางวัลสำหรับผู้ที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ

2. ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยในหน่วยงาน และแนวทางแก้ไข ดังนี้

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
2.1 ปัญหาตัวบุคลากร 2.1.1 พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน 2.1.2 การยอมรับนวัตกรรม 2.1.3 เวลา	- พัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ - อธิบายถึงประโยชน์ที่ได้จากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย - สร้างเกณฑ์และแนวปฏิบัติให้ชัดเจน
2.2 ความพร้อมของเครื่องมือ	- สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรร่วมกันในมหาวิทยาลัย
2.3 งบประมาณ	- จัดหางบประมาณทั้งจากภายนอกและภายใน

3. ความต้องการให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยในหน่วยงาน ดังนี้

3.1 สนับสนุนงบประมาณเพื่อการวิจัยด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการกำหนดสัดส่วนรายได้จากทุนสนับสนุนงานวิจัยส่วนหนึ่งมาเป็นงบประมาณสำหรับในการพัฒนาศักยภาพบุคลากรจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ สร้างระบบสารสนเทศ รวมไปถึงส่วนประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย

3.2 ประกาศเกียรติบัตรยกย่องบุคลากรหรือหน่วยงานที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยอย่างสม่ำเสมอและถูกต้อง

3.3 กำหนดเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติให้บุคลากรใช้ระบบสารสนเทศเกี่ยวกับงานวิจัย โดยให้ผูกพันกับการเบิกจ่ายงบประมาณ

5.3 การอภิปรายผล

จากวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัยเรื่อง การศึกษาระดับความรู้ ทักษะ และแนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย กรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี อภิปรายผลการศึกษาดังนี้

5.3.1 เพื่อศึกษาระดับความรู้ และทัศนคติของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาระดับความรู้ และทัศนคติของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย พบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยมีระดับความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านองค์ประกอบพื้นฐานของระบบคอมพิวเตอร์ ด้านการจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านระบบโทรคมนาคม และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย จำนวน 20 ข้อ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยได้ระดับคะแนน 11-15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 52.94 รองลงมาในระดับต่ำ ตั้งแต่ 10 คะแนนลงไป คิดเป็นร้อยละ 35.29 และมีความรู้ระดับสูง 16-20 คะแนน เพียงร้อยละ 11.76 และด้านที่บุคลากรตอบถูกมากที่สุด คือ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยคะแนนเฉลี่ย 11.46 คะแนน รองลงมาด้านองค์ประกอบพื้นฐานของระบบคอมพิวเตอร์ คะแนนเฉลี่ย 11.45 คะแนน และด้านระบบโทรคมนาคมตอบถูกน้อยที่สุด คะแนนเฉลี่ย 10.43 คะแนน

ส่วนการศึกษาระดับทัศนคติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย พบว่า บุคลากรมีระดับทัศนคติ 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และด้านความสะดวกในการใช้งาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 ซึ่งด้านความสะดวกในการใช้งานมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 รองลงมาด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 และด้านเครื่องมือและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 และประเด็น “ถ้ามีการเปิดการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย ท่านยินดีที่จะเข้าร่วม” มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 รองลงมา คือ “ท่านคิดว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีประโยชน์ต่อการวิจัย” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81 และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ “ท่านคิดว่าเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้งานมีความทันสมัยและประมวผลได้รวดเร็ว” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90

จากผลการศึกษาระดับความรู้ และทัศนคติอาจจะสรุปได้ว่าบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่มีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 53) ซึ่งอยู่ในระดับที่สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยได้ แต่ยังขาดความรู้ด้านองค์ประกอบพื้นฐานของระบบคอมพิวเตอร์ นั่นอาจเป็นเพราะทางองค์กรมีผู้ปฏิบัติงานด้านนี้เพื่อบริการอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามบุคลากรควรพัฒนาตนเองในด้านดังกล่าว เพื่อแก้ไขปัญหาเบื้องต้นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้วยตนเองในระดับหนึ่ง

สอดคล้องกับแนวคิดของ ปทีป เมธาคุณวุฒิ [81] ที่กล่าวว่า บุคลากรที่ทำวิจัยต้องมีความรู้ในด้านต่างๆ หลายด้าน นอกเหนือจากทางด้านที่ตนชำนาญแล้ว ควรมีความรู้ในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยด้วย ในส่วนของทัศนคติที่ผลการศึกษายู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 โดยเฉพาะในด้านความสะดวกในการใช้งานที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 นั้นแสดงว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมีการสนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย สอดคล้องกับ กองนโยบายและแผน [2] ที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยมียุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพงานวิจัยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน มุ่งมั่นเรียนรู้ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดโครงการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัย พัฒนาระบบฐานข้อมูลงานวิจัย

5.3.2 เปรียบเทียบระดับความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ตามลักษณะทางประชากรที่ต่างกัน

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ของการวิจัย คือ เพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ตามลักษณะทางประชากรที่ต่างกัน พบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีระดับความรู้และทัศนคติที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

จากผลการเปรียบเทียบอาจจะสรุปได้ว่า ระดับความรู้และทัศนคติในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยไม่ได้ขึ้นอยู่กับลักษณะทางประชากร อาจเนื่องมาจาก ในแต่ละหน่วยงานไม่ได้กำหนดว่าต้องมีลักษณะทางประชากรอย่างไรจึงจะใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยได้ นอกจากนี้ในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทกับกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว ทำให้ลักษณะทางประชากรของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่ต่างกันไม่มีผลต่อความแตกต่างของระดับความรู้และทัศนคติด้านดังกล่าว สอดคล้องกับ สังคม ภูมิพันธุ์ [86] ที่เปรียบเทียบสมรรถภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของอาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรต่างกัน ส่วนใหญ่มีเจตคติไม่แตกต่างกัน

5.3.3 แนวทางพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี พบว่า แนวทางพัฒนาศักยภาพบุคลากรมีเทคนิควิธี ดังนี้

1. การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ พร้อมทดลองการใช้งานจริง เพื่อให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมและได้ฝึกทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความชำนาญและสามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย โดยสอดคล้องเนื้อหาเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยอย่างถูกต้อง
2. จัดเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างกันของบุคลากร
3. สร้างระบบเครือข่ายที่เหมาะสมกับโครงการวิจัยของมหาวิทยาลัย
4. จัดทำคู่มือประกอบการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยของมหาวิทยาลัย
5. จัดกิจกรรมหนุนเสริมแรงจูงใจ เช่น
 - คัดเลือกต้นแบบและยกย่องผ่านสื่อของมหาวิทยาลัย
 - การให้รางวัลสำหรับผู้ที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ

จากผลการศึกษาแนวทางพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยอาจจะสรุปได้ว่าบุคลากรเห็นถึงความจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย เนื่องจากต้องการพัฒนาในการทำวิจัยของตนเองอย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ ซึ่งถือว่าเป็นภาระงานหนึ่งของตนเอง สอดคล้องกับ จุฑามาส แสงอาวู [93] ที่ศึกษามาตรฐานในการพัฒนาบุคลากรควรพัฒนาในด้านความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ พัฒนาระบบงานให้มีประสิทธิภาพ ด้านหลักการตรงตนครองคนครองงาน และด้านการวางแผนการวิเคราะห์งานความสามารถในการแก้ปัญหาและการคิดอย่างเป็นระบบ

5.3.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ดังนี้

5.3.4.1 จากสมมติฐานที่ 1 บุคลากรมีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยอยู่ในระดับสูง จากผลการศึกษา พบว่า บุคลากรมีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง มากกว่าร้อยละ 50 นั้นแสดงว่าบุคลากรส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ในเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ เกลิมศักดิ์ ชูปวา [87] ศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรช่างงานห้องสมุดมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค (PULINET) ผลการศึกษา พบว่า ระดับความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีของบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และ สังคม ภูมิพันธุ์ [86] ที่ได้ศึกษาสมรรถภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของอาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการศึกษา พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคามมีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน อาจเนื่องมาจากเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ถึงแม้บุคลากรจะมีความตระหนักว่าเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญและประโยชน์ต่อการวิจัยมาก แต่บุคลากรส่วนใหญ่ยังมีความรู้ที่ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ

ที่พัฒนาตลอดเวลาได้ทั้งหมด รวมไปถึงแต่ละคนมีภาระงานประจำ โอกาสที่จะปลีกตัวมาเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นไปได้น้อย ทำให้ขาดการเรียนรู้เทคนิควิธีการใช้ รวมไปถึงโปรแกรมใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นมา ซึ่งต้องใช้ความต่อเนื่องในการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการใช้เป็นประจำ อีกทั้งบุคลากรบางคนอยู่ในวัยกลางคน ทำให้ความต้องการและทักษะการใช้งานมีน้อย จึงทำให้ผลการศึกษาระดับความรู้ของบุคลากรด้านดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งถ้าพิจารณาแล้วจะพบว่าข่าวสารด้านนี้ถูกเผยแพร่อย่างรวดเร็วทางสื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ ฯลฯ รวมไปถึงการจัดให้มีการอบรมในโอกาสต่างๆ แต่สิ่งที่พบก็คือความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับพื้นฐานเท่านั้น

5.3.4.2 จากสมมติฐานที่ 2 บุคลากรมีทัศนคติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยอยู่ในระดับดี จากผลการศึกษา พบว่า บุคลากรมีระดับทัศนคติโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับดี นั้นแสดงว่า บุคลากรยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศที่มหาวิทยาลัยได้นำเข้ามาใช้ในการวิจัย ซึ่งสนับสนุนกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ สังคม ภูมิพันธุ์ [86] ได้ศึกษา สมรรถภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของอาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการศึกษา พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคามมีเจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับดี และ เขมนิจปริเปรม [89] ที่ศึกษาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารระบบสารสนเทศของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 ผลการศึกษาด้านสมรรถนะเจตคติ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากหรือดีเช่นเดียวกัน อาจเนื่องมาจากเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้กับการวิจัยมีความสะดวกในการใช้งานสามารถเข้าถึงได้ง่าย ทำให้สามารถเรียนรู้การใช้งานได้อย่างรวดเร็ว และบุคลากรมีความตระหนักว่าเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญและประโยชน์ต่อการวิจัยมาก สอดคล้องกับแนวคิดวาสนา สุขกระสานติ [60] ที่กล่าวถึงบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศ ในปัจจุบันถือว่าเป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญที่จะช่วยให้บริหารจัดการข้อมูลขององค์กร และสารสนเทศที่ได้มาจะมีคุณภาพในการนำไปวิเคราะห์และใช้งานมากขึ้น และครุชิต มัลลียงศ์ [82] ที่กล่าวว่า การวิจัยนั้นจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจในการบริหารงานวิจัยของผู้บริหาร และช่วยในการดำเนินงานวิจัยของตัวบุคลากรเอง ทั้งในด้านสร้างแนวหรือกรอบความคิด เนื้อหาที่กำลังวิจัย และแหล่งเผยแพร่งานวิจัยต่างๆ

5.3.4.3 จากสมมติฐานที่ 3 บุคลากรที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีระดับความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยแตกต่างกัน จากผลการศึกษา พบว่า บุคลากรที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีระดับความรู้ โดยรวมไม่แตกต่างกัน นั้นแสดงว่า บุคลากรได้รับความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศจากสื่อต่างๆ ใกล้เคียงกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐาน สอดคล้องกับ เฉลิมศักดิ์ ชูปาวา [87] ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรข่ายงานห้องสมุดมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค (PULINET) ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ พบว่า ลักษณะทางประชากรต่างกันมีระดับ

ความรู้ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากภาระงานประจำของแต่ละคนไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบพื้นฐานที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศมากนัก การใช้ความรู้ในเรื่องดังกล่าวให้เป็นภาระหน้าที่ของผู้ชำนาญการ เช่น นักวิชาการคอมพิวเตอร์ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ระบบ ฯลฯ ในการดูแลทั้งในส่วนของ Hardware Software หรือระบบเครือข่ายต่างๆ เป็นผู้ดำเนินการ แต่เมื่อเปรียบเทียบระดับความรู้จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และสังกัด พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากเพศชายมีความสนใจองค์ประกอบต่างๆ ของเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งใช้ในการค้นคว้าข้อมูลสารสนเทศต่างๆ และต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีมากกว่าเพศหญิง และนอกจากนี้บุคลากรเพศชายยอมรับในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่าด้วย ทำให้ระดับความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศมีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับ สังคม ภูมิพันธุ์ [86] ศึกษาเรื่อง สมรรถภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของอาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการศึกษา พบว่า เมื่อเปรียบเทียบจำแนกตามเพศและสังกัดจะมีสมรรถภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนระดับการศึกษาปริญญาเอกมีความรู้ที่สูงกว่าระดับการศึกษาอื่น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประสบการณ์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวกับงานวิจัยมีมากกว่าระดับอื่น สอดคล้องกับ มานัส ปันหล้า [13] ที่กล่าวถึงความรู้ว่าเป็นสิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจ หรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ ส่วนอายุที่ต่างกัน อาจเนื่องจากบุคลากรบางคนอยู่ในวัยกลางคนจนถึงมีสูงอายุ ทำให้ทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อยกว่าบุคลากรที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นจนถึงวัยทำงาน

5.3.4.4 จากสมมติฐานที่ 4 บุคลากรที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีระดับทัศนคติเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยแตกต่างกัน จากผลการศึกษา พบว่า บุคลากรที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีระดับทัศนคติ โดยรวมไม่แตกต่างกัน นั่นแสดงว่า บุคลากรให้การยอมรับและให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยเป็นไปอย่างมีระบบ เพราะทำให้การดำเนินงานวิจัย ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐาน ยกเว้นเพศ ตำแหน่งทางวิชาการ สังกัด และจำนวนปีที่สอนในสถาบันอุดมศึกษาที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากความพร้อมของเครื่องมือและอุปกรณ์ของแต่ละสังกัดมีมาตรฐานต่างกัน สอดคล้องกับ สังคม ภูมิพันธุ์ [86] ที่ได้ศึกษาสมรรถภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของอาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการศึกษา พบว่า เมื่อเปรียบเทียบเจตคติ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการและสังกัดคณะต่างกัน มีเจตคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นการใช้ทรัพยากรร่วมกันจึงเป็นอีกแนวทางในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้คุ้มค่ามากที่สุด

5.4 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ผลจากการวิจัย พบว่า ด้านความรู้บุคลากรที่มีความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยในระดับต่ำและปานกลาง รวมกันร้อยละ 64.7 จึงควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยแบ่งกลุ่มบุคลากรตามระดับความรู้ที่แตกต่างกัน และจัดอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวมากขึ้น เพื่อลดช่องว่างระดับความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างบุคลากรลง

2. ผลจากการวิจัย พบว่า ด้านทัศนคติบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย แต่มีประเด็นเรื่องทัศนคติต่อเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้งานมีความทันสมัยและประมวผลได้รวดเร็วในระดับมาก แต่มีค่าน้อยที่สุดในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ให้เหมาะสมต่อการใช้งานในปัจจุบันและมีจำนวนที่เพียงพอ โดยอาจจะมีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุดต่อทรัพยากรที่ได้มา

3. ผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า แนวทางในการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย คือการพัฒนาความรู้และทักษะ โดยอธิบายให้บุคลากรทราบถึงประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย รวมไปถึงการสร้างแรงจูงใจ ไม่ว่าจะเป็นการให้รางวัล หรืออื่นๆ ที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีดังกล่าว พร้อมทั้งสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างถูกต้อง

4. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

- ควรกำหนดนโยบาย เกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน เพื่อให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัยได้อย่างมีคุณภาพ

- ควรกำหนดสัดส่วนรายได้จากทุนสนับสนุนงานวิจัย เพื่อเป็นงบประมาณให้หน่วยงานต่างๆ สำหรับพัฒนาศักยภาพบุคลากร จัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ที่มีมาตรฐานและเพียงพอ รวมไปถึงงบประมาณส่วนประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย

- ควรสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย โดยการมอบเกียรติบัตรยกย่องบุคลากรหรือหน่วยงานที่มีการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอและถูกต้อง

5. ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงาน

- ควรส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาความรู้ ทักษะของบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย เช่น การเปิดอบรมเชิงปฏิบัติการ ตลอดจนการเปิดโอกาสให้บุคลากรได้พัฒนาตนเองในด้านดังกล่าว

- ควรมีการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยที่ตรงตามความต้องการและเหมาะสมกับหน่วยงาน

5.5 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการของบุคลากร
2. ควรศึกษาระดับความรู้ ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยของบุคลากรในมหาวิทยาลัยอื่นๆ เป็นข้อมูลเชิงเปรียบเทียบเพื่อการพัฒนาในภาพรวมต่อไป
3. ควรศึกษาพฤติกรรม และต้องการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยของบุคลากร